

یونس

۱

یونسِ خداوندی جا فرار کِنه

۱ خداوندی گلام یونس، اَمَتایِ ریکایی سِه بيمو، بُتِه: ۲ «پرس و نینوایی سِه اون گتِه شَهري دِلِه بور و اوجِه ای مَرِدِن بُو گِه خداوند بُتِه: مَن شِمِه شَرارَتِ وِیمِه و خِیلی زود شَمارِ از پِن وَرِمِه.» ۳ وَلی یونس پَرسا تا خداوندی جا تَرشیشی سِه فرار هاكِنه! پس یافای بَنَدَری سِه بورِدِه. اوجِه یِتِه گشتی بَنگِیتِه گِه تَرشیشی سِه شِیِه. شِی کِرایِه رِه هادا و سِوار بَوِه تا وِشونی هَمرا خداوندی جا تَرشیشی سِه فرار هاكِنه.

۴ وَلی خداوند یِتِه تِنّ وَا دَریایِ سِه بَرسانیه، وَیَجور گتِه کِلاک دَکِتِه گِه چِیزی نَمونس وِه گِه گشتی بَشِکِه. ۵ مَلَوَانِیشون خِیلی بَترسینِه و هر کِدیَم شِی خِدايِ جا کِمک خایِسِنِه. وِشون گشتی ای بارِ دَریایِ دِلِه دِیم بَدانِه تا اونِه سَبِکِ هاكِین. وَلی یونس گشتی ای اَمباری دِلِه بورِدِه و دِراز بَکشی وِه و سَنگِین خُویِ دِلِه دَوِه. ۶ پس گشتی ای ناخِدا یونسِ وَر بورِدِه و بُتِه: «چَتی بَتَنی رَاحتِ بَفسی؟ پَرس و توو هم شِی خِدايِ جا کِمک بَخاه، شاید تِی خِدا اَمارِه رَحْمِ هاكِنه و هَلاک نَووئِیم.»

۷ آزما مَلَوَانِیشون هَمَدِیرِ بُتِنِه: «بِیئِن قِرعه دِیم بَدِیم بَفَهیم کِنی خَاطِری هَین بَلا اَمِه سَر بيمو.» پس قِرعه دِیم بَدانِه و قِرعه یونسِ اِسْم دَکِتِه. ۸ هَینِسه وِیجا بَترسینِه: «اَمارِه بُو کِنی خَاطِری هَین بَلا اَمِه سَر بيمو؟ تِی کار چِیه؟ کِچِه دَری اِنی؟ کِجایی هَسی؟ کِدیَم قومی جایی؟» ۹ یونس جَوابِ هادا: «مَن عِبرانِیمِه و یَهُوَه رِه پَرَسش کِمّه، هَمون خِدايِ گِه اَسْمونی دِلِه دَرِه و دَریا و خِشکی رِه بَساتِه.» ۱۰ اون مَرَداکِین بَدجور بَترسینِه و وِیجا بَترسینِه: «هَین چِی کاری وِه هاكِردی؟» چون دِنِسِنِه خداوندی جا فرار کِنه، چون شِه پِشتر وِشونِه بُتِ وِه.

^{۱۱} دَرِیایِ کِلاک هر دَم ویشتر و ویشتر وونِسِه. پس ویجا بَرسینِه: «تِی هَمرا چی هاکنیم تا دَریا آمِنِه آروم بَوون؟» ^{۱۲} یونِس بُتِه: «مِنِه بَیرین و دَریایِ دِلِه دیم بَدین تا دَریا شِمِنِه آروم بَوون. چون دِمّه می خاطِرِه گِه هَین گِتِه کِلاک شِمِه سَر بيمو.» ^{۱۳} وَلِی اُون مَرَداکِین سَخْتِ ای هَمرا پارو بَزونِه تا گشتی رِه خِشکی ای سِه بَرساین وَلِی نَتِنسِنِه. چون دَریایِ کِلاک هر دَم ویشتر و ویشتر وونِسِه. ^{۱۴} پَس خِداوَندی حُضور دِعا هاکِرِدِنِه گِه: «ای خِداوَند، خواهش کِمی هَین مَرَدی ای جانی خاطِرِی هَلاک نُووئیم. نِل یِتِه بی گناهی خون آمِه گِرَدَن دَکِفِه. چون توو ای خِداوَند، هر چی تِی دِل خایِنِه کِئِی.» ^{۱۵} آزما یونِس بَیتِنِه و دَریایِ دِلِه دیم بَدانِه، وَ دَریا شِی تَلاطمی جا آروم بَوِه. ^{۱۶} اُون مَرَداکِین خِیلی خِداوَندی جا بَترسینِه. خِداوَندی وِسِه یِتِه قِروونی هاکِرِدِنِه و وِسِه نَذرها هاکِرِدِنِه. ^{۱۷} آزما خِداوَند یِتِه گِتِه ماهی بَرسانیه تا یونِس بَلع هاَدِه. وَ یونِس سِه روز و سِه شُو ماهی ای خِیکی دِلِه دَوِه.

۲

یونِسِ دِعا

^۱ یونِس ماهی ای خِیکی دِلِه یَهُوَه شِی خِدایِ وَر دِعا هاکِرِدِه ^۲ وَ بُتِه: «شِی تَنگی ای دِلِه خِداوَندی جا کِمک بَخایِسِمِه و وی می دِعا رِه بَشْنُسِه. گُوری جا کِمک بَخایِسِمِه و توو می آوازِه بَشْنُسی. ^۳ مِنه جَلِ جایی دِلِه دیم بَداوِه ای، دَریاهایِ تِه تَهایِ دِلِه، لاهوار مِنه دُور هاکِرِدِه و دِشْتِه تِی موج و اُویشون می سَرِی جا رَد بَوِنِه. ^۴ بُتِمِه: "تِی چِشی جا دَکِئِمِه. وَلِی آی هَم تِی مِقَدَّسِ مَعْبَدِ وِیْمِه؟" ^۵ اُویشون مِنه سَر هایتِنِه گِه می جانِ بَیرِن، جَلِ جا مِنه شِی مِین بَیتِه؛ دَریایِ پِنی کاشِم می سَرِی دُور هَرگ بَوِنِه. ^۶ جایی گِه کوه، اُوی بِن، بِنِه ای دِلِه فرو بُورد وِه.

زَمی ای قَفَس تا اَبَد مِیَنه شی آسیر هاكِردِه.

«وَلی توو می زندگی ره چاهی جا دیرگا بیاردی،

توو ای یُهوه، می خدا.

وختی می جان دِ درشیه،

خداوند شی یاد بیاردیمه،

می دعا تی مَقَدَسِ مَعَبَدی دِلِه

تی گوش بَرسیه.

^۸اونی گه بی ارزشِ بتیشونِ پَرَسش کینه،

اون امیدِ گه به تی مَحَبَّت داشتینه ره شی یادی جا بوردینه.

^۹وَلی مِیَن شِکری هَمرا

تی وِسِه قِروونی کِمّه

و شی نَذر آدا کِمّه.

نجات خداوندی جا اینه.»

^{۱۰}آزما خداوند ماهی ره دَسْتور هادا و ماهی یونسِ خِشکی ای سَر لُو بیاردِه.

۳

یونسِ نینوایی سه شونه

آزما خداوندی گلام دَوَمین گش یونسِ سه بیمو و بُتّه: ^۲«پرس و نینوایی

سه، اون گتّه شهری دِلِه بور و پیغمی گه تِرِه گِمّه ره وِشونه اِعلام هاکن.»

^۳یونسِ پرسا و طَبَقِ خداوندی گلام نینوایی سه بورده. نینوایی شَهر خِیلی گت

وه، جورِیکه سه روز طول گَشیه تا یَنْقَر اوْنه بَگرده. ^۴یونسِ شَهری دِلِه بورده و

یَتّه روزی اَنّا شَهری دِلِه بَگرسه و جار زووه و گتّه: «بَعْد از چهل روز دِشته

نینوا نابود وونه.» ^۵و نینوایی مَرَدن خِداره ایمون بیاردینه، هَمه ره اِعلام هاكِردینه

روژه بَیرن، و از گت تا کِچیک پلاس دَکِرْدینه.

^۶وختی هَین پیغمی خَوَر نینوایی پادشاه بَرسیه، شی تَخْتی جا پرسا، شی

شاهانه قَوا ره بَگَنیه و پلاس دَکِرْدِه و کِلنی سَر هِنیشْتِه. ^۷آزما دِشته نینوایی دِلِه

دَسْتور هادا، بُتّه: «به دَسْتور پادشاه و وی گت گتّه هیچ آدم یا حیوون، گله یا

رَمه، نینه چیزی بَخازن یا چَرا هاکنن یا بَنوشن. ^۸آدَمِن و حیوونِن وِنه پلاس

دَکِنن و خِداره اِتماس هاکنن و هر کِدیم شی بَد راه و ظَلَمی جا دَس بَکَشن و

دَگِرْدَن. ^۹ کسی چی دَنّه، شاید خدا شی تَصْمیمی جا دَگِرْدِه و رَحْم بیه و شی گِت خَشْمی دَم بیره، تا هَلاک نَووئیم.»

^{۱۰} وختی خدا وشونی کار بَنیه هینگه چتی شی بَد راهی جا دَگِرْسِنه، شی تَصْمیم دَگِرْدانیه و بَلایی گه وشونَه تَهْدید هاگرد وه ره وشونی سَر نیارِدِه.

۴

یونس عَصَبانی وونه

^۱ اُولی یونس خِدایی هَین کاری جا خِش نیمو و وره عَصَبانی هاگردِه، ^۲ خِداوَنِد دِعا هاگردِه، بُتّه: «ای خِداوَنِد، مَگه هَین می گَب نَوّه، اون موقّه گه حَلا شی مَمْلِکتی دِلّه دَوِمّه؟ هَینِسّه عَجَله ای هَمرا تَرشیشی سِه فِرار هاگردِمّه، چون دِنِسِمّه توو خِدایی هَسّی گه بَخِشَنی و رَحْم کِئِی، دیر عَصَبانی وونی و تی مَحَبّت تَمومی نارنّه و بَلا بَرسانِئنی جا مَنصَرَف وونی. ^۳ آسا ای خِداوَنِد، می جانِ بَنیر گه بَمِرْدَن مِیسّه بَهر آز زِئّه بَمونِسِنه.» ^۴ اُولی خِداوَنِد جَواب هادا: «دِرِسّه گه عَصَبانی بَوویی؟» ^۵ آزما یونس شَهری جا دیرگا بورِدِه و شَهری شَرِقِ طَرَف رَمی ای سَر هَنیشْتِه. اوچّه شی وِسّه ساییبونی بَساتِه و وی سایه ای بِن هَنیشْتِه تا بَوینّه شَهری سَر چی اِنه.

^۱ آزما یَهُوه خِدا، یِتّه گیاه سَر بَکشانیه و اَوْنه تا یونسِی سَری وَر رُشد هادا تا وی سَر سایه دیم بَدّه و گرمی وره آذِیت نَکِنه. یونس اون گیاهی خا طَری خِیلی خِشال بَوّه. ^۷ اُولی فَرْدا صِبّ دَم، خِدا کِرم بَرسانیه گه گیاه بَخارِدّه و گیاه خِشک بَوّه. ^۸ وختی خِرشید دَر بیمو، خِدا گِرم وا شَرِقِ طَرفی جا بَرسانیه و آفتاب جوری یونسِی گله ره بَزو گه دِ از حال شَیه، یونس آرزوی مَرگ هاگردِه و بُتّه: «بَمِرْدَن مِیسّه بَهر آز زِئّه بَمونِسِنه.»

^۹ اُولی خِدا یونسِی بُتّه: «دِرِسّه گه گیاهی وِسّه عَصَبانی بَوویی؟» یونس بُتّه: «آره، دِرِسّه گه عَصَبانی بَوم، اَنی عَصَبانی گه بَمیرم.» ^{۱۰} خِداوَنِد بُتّه: «توو وِسّه گیاهی گه هیچ رَحمتی نَکِشی و اَوْنه به وجود نیاردی دِل بَسوجانی، گیاهی گه یِتّه شُو سَر بَکشیه و یِت شُو دِیَر بَپیِسّه. ^{۱۱} پس مَن چتی بَنَمّه نینوایی سِه دِل نَسوجائِم، اون گِتّه شَهری گه ویشتر از صَد و بیس هزار نَفر وی دِلّه دَرِنه گه شی راسِ دَس و چپِ دَس از هَم تَشخیص نَدِنِنه، با هَین هَمّه حیوون هَم گه اوچّه دَرِنه؟»